

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET

Alm. del - bilag 148 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets
Europaudvalg og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tlf. +45 33 92 00 00
Fax +45 31 54 05 33
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

Kontor
N.1

Journal nr.
400.C.2-0

Dato
1. november 1996

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 8. november 1996 - dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 11. november 1996 - fremsendes vedlagt Økonomiministeriets, Udenrigsministeriets og Skatteministeriets notat over punkter, der forventes optaget på dagsordenen.

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'Nick Steen Nielsen', is written across the lower half of the page.

**Oversigt over faktuelle notater til Folketingets Europaudvalg forud for
ECOFIN-rådsmødet den 11. november 1996**

Dagsordenen for mødet ventes at indeholde følgende punkter:

1. Forberedelse af Det Europæiske Råd: Henstilling fra Rådet baseret på artikel 109
./ Notat vedlægges
2. Forberedelse af tredje fase af ØMU: Rapport fra Rådet til Det Europæiske Råd vedrørende forbindelserne mellem euro-området og ikke deltagende medlemslande
./ Notat vedlægges
3. Rapport fra Kommissionen vedrørende udviklingen i skattesystemerne i EU.
./ Notat vedlægges
4. SEM 2000 (programmet for sund finansforvaltning): Kommissionen præsenterer rapporten fra gruppen af personlige repræsentanter
./ Notat vedlægges

30. oktober 1996

Eksp.nr. 103238

RF/

Faktuelt notat til møde i Folketingets Europaudvalg den 8. november 1996

Emne: Forberedelse af Det Europæiske Råd - henstilling fra Rådet baseret på art. 109 J

Det Europæiske Råd besluttede på mødet i Madrid i december 1995, at ØMUens tredje fase starter den 1. januar 1999. I begyndelsen af 1998 vil der skulle tages stilling til, hvilke lande der deltager på grundlag af en vurdering af opfyldelse af konvergenskriterierne på basis af 1997-tal.

I henhold til Traktatens art. 109 J skal Kommissionen og EMI imidlertid i år aflægge beretning til Rådet om virkeliggørelsen af ØMU og herunder fastsætte datoen for indledningen af tredje fase. Disse beretninger skal i henhold til traktaten udgøre grundlaget for om en vurdering af, hvorvidt overgang til tredje fase skal finde sted tidligere end 1. januar 1999.

Det Europæiske Råd i Firenze i juni 1996 udtalte, at de fandt ovennævnte vurdering overflødig. Rådets juridiske tjeneste har dog efterfølgende peget på, at legale hensyn nødvendiggør, at art. 109 J-proceduren gennemføres.

På denne baggrund vil art. 109 J-proceduren blive gennemført og ECOFIN vil på baggrund af beretningerne skulle anbefale sine konklusioner til Det Europæiske Råd i Dublin. Det må forventes, at der vil blive tale om en formel bekræftelse af Madrid-konklusionerne på baggrund af EU-landenes konvergenssituation.

I forbindelse med vurderingen af disse beretninger skal Europa-Parlamentet høres og forelægge sin udtalelse for Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne.

I øvrigt kan nævnes, at for de to medlemslande (Danmark og Storbritannien), der i traktaten har særlige opt-out-bestemmelser, gælder, at disse som led i art. 109 J-proceduren ligeledes skal tilkendegive, hvorvidt de vil deltage i ØMUens tredje fase, såfremt overgangen til tredje fase sker inden 1. januar 1999.

Danmark har med Edinburgh-afgørelsen allerede meddelt, at Danmark ikke deltager i ØMUens tredje fase.

Storbritannien har i oktober 1996 tilkendegivet, at det ikke vil deltage i ØMUen, såfremt overgangen til tredje fase sker inden 1. januar 1999. Storbritannien har imidlertid endnu ikke taget stilling til, hvorvidt det ønsker at deltage i ØMUen, når tredje fase starter den 1. januar 1999.

Faktuelt notat til møde i Folketingets Europaudvalg den 8. november 1996

Emne: Forberedelse af tredje fase af ØMU - Rapport fra Rådet til det Europæiske Råd vedrørende forbindelserne mellem euro-området og ikke-deltagende medlemslande

På det kommende ECOFIN møde den 11. november 1996 forventes det, at der vil foreligge udkast til den rapport om forbindelserne mellem euro-området og de ikke-deltagende medlemslande, der skal afgives til Det Europæiske Råd i Dublin.

Når rapportudkastet er modtaget, vil der tilgå udvalget et supplerende notat.

SKATTEMINISTERIET
Departementet

5. kontor

31. oktober 1996

J. nr. 5.96-622-69

LAIGKTUWRHJCH-LEVPFAXTUEL.T.WP73

Faktuelt notat.
ECOFIN-Rådsmødet den 11. november 1996.
Beskatning i den Europæiske Union.

1. Resume.

Kommissionen har udsendt KOM (96) 546 med overskriften "Taxation in the European Union, Report on the Development of Tax Systems". Dokumentet er Kommissionens rapport til ECOFIN om beskatning i Unionen i dag og i fremtiden.

Startskuddet til rapporten var det såkaldte Verona-papir om "Beskatning i Den Europæiske Union", som Kommissionen udarbejdede til brug for det uformelle ECOFIN-møde i Verona den 12-13/4/1996. I Verona-papiret lægger Kommissionen op til at sætte øget fokus på tilpasninger på skatteområdet, idet der fremføres tre udfordringer for fremtiden:

- 1) Stabilisering af medlemsstaternes skatteprovenu
- 2) Forbedring af det indre marked
- 3) Fremme af beskæftigelsen

På det uformelle ECOFIN-møde var der blandt medlemsstaterne stemning for at fortsætte drøftelserne, og der har siden været afholdt 4 såkaldte High-Level-Group-møder (på departementschefsniveau og med Kommissær Monti som formand).

KOM (96) 546 er, dels en sammenfatning af delegationernes synspunkter på disse 4 High-Level-Group-møder, og dels Kommissionens bud på hvad der kan og bør ske i fremtiden på skatteområdet.

Kommissionen konkluderer, at der er et presserende behov for fremskridt på skatteområdet, og at der bør etableres en mere permanent "skattepolitikgruppe".

Kommissionen indstiller herefter til ECOFIN-Rådet:

- at man tager rapporten til efterretning,
- at rapporten undergives substansbehandling på et af de næste ECOFIN-møder, og
- at man tilslutter sig at High-Level-Group-kredsen fortsætter sit arbejde efter rapportens retningslinier.

Substansbehandlingen af rapporten på ECOFIN-Rådet vil skulle ske inden det Europæiske Råds møde i Dublin, hvortil ECOFIN-Rådet skal udarbejde en rapport om beskatningen i Unionen, jf. det Europæiske Råds beslutning herom på dettes møde i Firenze i juni måned.

Der vedlægges som bilag et notat med en uddybende gennemgang af rapporten.

2. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.

Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at skønne over de finansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser af rapporten.

3. Tidligere forelæggelse for Europaudvalget.

Rapporten har ikke tidligere været forelagt Europaudvalget.

31. oktober 1996

L:10KTVWINUOLLEVBILAG.WTD

**Bilag
til
Faktuel notat om
Beskatning i den Europæiske Union**

1. Kapitel I - Introduction

Der henvises til det faktuelle notat pkt. 1.

2. Kapitel II - Udviklingen i skattesystemerne i Unionen.

Det nævnes, at det samlede skattetryk (incl. sociale bidrag) i pct. af BNP fra 1980 til 1994 i gennemsnit for EU steg med 2 pct. 1,5 pct. heraf hidrører fra øgede sociale bidrag. I samme periode steg skattetrykket på lønindkomst i gennemsnit fra 34,7 pct. til 40,5 pct., mens skattetrykket på andre produktionsfaktorer faldt fra 44,1 pct. til 35,2 pct. Forbrugsbeskatningen har været nogenlunde stabil.

Gennemsnittstallene dekker dog over store forskelle medlemsstatene imellem.

Som mulige forklaringer på strukturændringen i skattesystemerne angives bl.a., at befolkningen bliver ældre, at lønmodtagere er mindre mobile (end fx kapital) og dermed lettere at beskatte, samt skattekonkurrence.

Det nævnes at bl.a. G7 landene har peget på faren for at særlige skattebegunstigelsesordninger i nogle stater fører til underminering af andre staters beskatningsgrundlag.

3. Kapitel III - Erhvervsvirksomhed og komplementering af det indre marked

Kommissionen giver indledningsvis udtryk for at nøglen til økonomisk vækst, velstand og beskæftigelse i Unionen er via fremme af erhvervslivets forhold, og at det indre marked spiller en central rolle herfor. Et af de vigtigste felter, hvor det indre marked endnu ikke er fuldt gennemført, er skatteområdet. Selv moms, som i vidt omfang er fællesskabsreguleret, skaber efter Kommissionens opfattelse reelle problemer for realiseringen af det indre marked.

Skattesystemerne skal således muliggøre grænseoverskridende økonomiske aktiviteter, men samtidig sikre at de skaber muligheder for grænseoverskridende handel/investering - og dermed også for skattearbitrage, skatteundgåelse og skattesvig - ikke medfører et uacceptabelt provenutab hos medlemslandene.

Herefter nævnes det, at der blandt medlemsstaternes delegationer er bred enighed om at erhvervslivet bedst tilgodeses via simple, fair og effektive skattesystemer. Trenden i de senere år har været at gøre skattebasen bred mod til gengæld at sænke skattesatsen, fremfor at skabe særlige skatteordninger for visse erhvervssektorer/nicher, og der er generel enighed om, at dette fortsat er vejen frem mod økonomisk vækst. Dog har nogle medlemsstater indført særlige regler for at fremme etableringen af nye virksomheder samt tilgodese små og mellemstore virksomheder.

Med hensyn til færdiggørelsen af det indre marked er delegationerne ikke enige i behovet for fællesskabsinitiativer. Nogle delegationer gav i den forbindelse udtryk for at indførelsen af den fælles valuta i sig selv medfører et øget behov herfor. Andre delegationer er tværtimod af den opfattelse, at indførelsen af den fælles valuta understreger medlemsstaternes behov for at bevare friheden til selv at bestemme skattepolitikken.

Det er opfattelsen, at det er vigtigt at have en klar "long term" mening om skattens betydning for det indre marked - men - at man på de enkelte områder må være pragmatiske/praktiske. Man noterer sig, at fællesskabsretten i mangel af fællesskabslovgivning udvikler sig via EF-Domstolens afgørelser og nogle delegationer udtrykker stor bekymring for at retsudviklingen i fællesskabsretten, uden supplerende EU-instrumenter, bliver usammenhængende.

På det mere konkrete plan opfordrer en lang række delegationer Kommissionen til at genfremsætte et nyt direktivudkast vedrørende renter- og royalties (fjernelse af kildeskatte). Mange delegationer ønsker et forbedret og enklere momssystem, og nogle delegationer ønsker hurtigt at få afsluttet arbejdet med hensyn til overgangen til det endelige momssystem.

Nogle delegationer mener at Ruding-rapporten fra 1992 om selskabsbeskatning i det indre

marked giver en brugbar analyse af fornødne tiltag på selskabsskatteområdet.

Dobbeltbeskatningsaftalernes betydning for det indre marked blev drøftet. Der er enighed om at dobbeltbeskatningsoverenskomsterne yder et væsentligt bidrag til fremme af international handel. Mange delegationer mener dog at brugen af dobbeltbeskatningsoverenskomster på nogle punkter kan optimeres.

Nogle delegationer giver udtryk for at samarbejde mellem landenes skattemyndigheder om bekæmpelse af skattesvig og skatteomgåelse har en meget høj prioritet. Dels på skattekontrolområdet, men også via udveksling af erfaringer om metoder til bekæmpelse af skattesvig m.m.

Vedrørende skattekonkurrence er der ikke enighed om i hvilket omfang unfair skattekonkurrence (om at tiltrække mobile aktiviteter), påvirker medlemsstaternes skattepolitik. Endvidere eksisterer der ikke en objektiv standard for, hvornår skattekonkurrence er fair henholdsvis unfair.

Nogle delegationer er utilfredse med Kommissionens godkendelse af skatteprojekter efter statsstøttere reglerne. Andre mener omvendt, at statsstøtte via skatten kun er en af mange måder at yde statsstøtte på og at fremme af underudviklede regionale områder er et anerkendt fællesskabsmål. Der er enighed om det ønskelige i et tættere samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

Medlemsstaternes delegationer er imod indførelsen af en minimumsselskabsskat på fællesskabets nuværende stade.

Mange delegationer udtrykker ønske om at fortsætte bestræbelserne på at mindske/eliminere unfair skattekonkurrence, og det blev således bl.a. foreslået at udarbejde en "code of good conduct".

I relation til Kuponskatten støtter nogle delegationer indførelsen af en minimumskildeskat på private renteindtægter, andre foretrækker et system med udveksling af oplysninger, mens andre igen ønsker en hybrid løsning.

4. Kapitel IV - Beskæftigelse

Kommissionen giver indledningsvis udtryk for bekæmpelse af arbejdsløsheden i dag er den største udfordring for fællesskabet.

Det nævnes herefter, at der blandt medlemsstaternes delegationer er bred enighed om at skattetrykket på arbejdskraft må reduceres. Mange delegationer er af den opfattelse, at det vigtigste er at få vendt "the long term trend" med stadig øget beskatning af arbejdskraft, selvom man dog er opmærksom på de finansieringsmæssige problemer - for de fleste delegationer er det derfor afgørende at man sender et klart signal til arbejdsgiverne om at viljen til nedsættelse. Nogle delegationer understreger dog også vigtigheden af "short term-tiltag".

Der er ikke enighed om, hvorvidt man skal foretage selektive eller en generelle reduktioner af beskatningen af lønmodtagere, eller om hvorledes reduktionerne skal finansieres. Nogle delegationer ønsker at finansiere via besparelser på de offentlige udgifter, mens andre ønsker at oppebære et højere skatteprovenu fra forbrugsskatter, miljøskatter og fra beskatning af andre produktionsfaktorer end arbejdskraft, herunder særligt kapital.

5. Kapitel V - Miljø

Beskatning nævnes som et økonomisk instrument, der ved at påvirke varepriserne kan anvendes til at tilskynde til en mere balanceret anvendelse af knappe ressourcer. Miljøskatter (som f.eks. afgifter på brugen af begrænsede naturressourcer og energiafgifter) defineres bredt som skatter, hvis grundlag har en specifik negativ virkning på miljøet.

Miljøskatterne har det dobbelte formål dels at sikre provenu dels at påvirke adfærd. Det nævnes som en erfaring (f.eks. vedr. blyindhold i benzin), at de miljømæssige mål ofte opnås bedst, hvis skatteinstrumenter anvendes sammen med andre reguleringsmetoder.

I perioden 1980-94 er provenuet fra miljøskatter (herunder energiafgifter) kun vokset lidt hurtigere i forhold til BNP. I EU-landene udgjorde miljøskatterne i 1980 2,6 pct. af BNP, og i 1994 var denne andel kun steget til 2,9 pct. I årene derefter har flere medlemsstater indført nye miljøskatter.

Stigende indtægter herfra kan i et vist omfang anvendes til at finansiere nedsættelser af skatten på arbejdsindkomst. Flere delegationer argumenterer for forhøjelser af energiafgifterne, som de ser som en vigtig potentiel indtægtkilde. Andre miljøskatter vil derimod næppe kunne sikre et større provenu, især ikke hvis de virker efter deres hensigt på miljøadfærden. Andre delegationer ser derimod færre muligheder for at tilvejebringe øget provenu igennem energi- og miljøafgifter, især hvis ikke alle medlemslande gør det.

Det understreges også, at øgede skatter på erhvervenes energiforbrug kan virke negativt på konkurrenceevnen, medmindre dette imødegås ved kompenserende foranstaltninger.

6. Kapitel VI - Fremtiden

Kapitlet indeholder Kommissionens konklusioner fra de 4 High-Level-Group-møder.

Kommissionen fastslår, at initiativer på fællesskabsniveau er undergivet subsidaritets- og proportionalitetsprincippet. Der skal således ikke ske harmonisering for harmoniseringens skyld. Ambitionsniveauet er pragmatisk idet formålet faktisk er at sikre, at medlemsstaternes suverænitet på skatteområdet ikke gøres illusorisk p.g.a. markedskræfterne (d.v.s. særligt skattekonkurrence).

Det nævnes herefter for det første, at delegationerne så et behov for et mere permanent samarbejdsforum (gruppe) med henblik på at udveksle informationer og synspunkter om medlemsstaternes skattepolitikker, samt:

- Tilvejebringe et "strategic overview" over dels skattepolitikker, og dels arbejdet i allerede nedsatte komitéer/arbejdsgrupper.
- Identificere nøgleinitiativer, som kan bidrage til realiseringen af fællesskabsmål.
- Se nærmere på skattekonkurrencespørgsmålet; idet Kommissionen i givet fald vil komme med en række konkrete initiativer, herunder bl.a. søge konsensus blandt medlemsstaterne om hvilke typer skattekonkurrencetiltag der skader fællesskabet, og udarbejdelse af en "code of good conduct".
- Se nærmere på bl.a. betydningen af dobbeltbeskatningsaftaler, hvorledes vilkårene for små og mellemstore virksomheder kan forbedres, samt konsekvenserne af nye teknologier.

Herudover ønsker Kommissionen for det andet mere konkrete initiativer med henblik på at forbedre vilkårene for erhvervslivet, fremme beskæftigelsen, samt tilgodese miljøet.

For at fremme erhvervslivets forhold vil Kommissionen således:

- Fortsætte arbejdet med indførelse af den endelige momsordning.
- Fremsætte nye forslag, som skal fjerne skattemæssige hindringer for bl.a. den fri bevægelighed, begyndende med betaling af renter- og royalties mellem koncernforbundne virksomheder.
- Forbedre brugen af statsstøttereglerne.

- Sikre øget samarbejde og gensidig bistand mellem medlemsstaternes skattemyndigheder.
- Sæge kuponskatteforhandlingerne genoptaget.

For at fremme beskæftigelsen må skattetrykket på lønindkomst mindskes. Hvordan dette skal ske og finansieringen heraf er under hensyn til bl.a. subsidaritetsprincippet op til medlemsstaterne. Der er begrænsninger på alle finansieringsmuligheder, og alle alternativer, herunder en kombination af flere tiltag, må således nøje overvejes.

På kort sigt vurderer Kommissionen, at selektive tiltag rettet mod bl.a. de lavtuddannede og de unge vil kunne få en betydelig effekt, hvis det gøres rigtigt. Tiltagene, der skal indrettes så simpelt som muligt, skal således målrettes mod skabelse af nye jobs, herunder via eksperimenter vedrørende ændringer i arbejdsstrukturen og arbejdstiderne, samt tilgodese små og mellemstore virksomheder.

På længere sigt bør medlemsstaternes skattemæssige bestræbelser koordineres, og således indgå som en del af fællesskabets samlede bestræbelser på at mindske arbejdsløsheden. Det er afgørende at få overbevist erhvervslivet om at skattesystemet fremover bliver indrettet med henblik på at fremme beskæftigelsen.

Vedrørende miljø anerkender Kommissionen behovet for at undersøge øget anvendelse af energi- og miljøskatter. Skatteinstrumentet menes dog at fungere bedst i kombination med andre midler. Ved valg af midler skal man nøje vurdere virkningerne på konkurrenceevne, beskæftigelse og miljø.

Medlemsstaternes valg af instrumenter kan variere, men Kommissionen finder det vigtigt, at forskellene mellem medlemsstaterne imellem er i overensstemmelse med det indre markeds funktion. Kommissionen vil derfor udarbejde retningslinjer for medlemsstaternes anvendelse af miljøafgifter i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Efter Kommissionens opfattelse skal medlemsstaterne selv vurdere behovet for skatter og afgifter på miljøområdet. Men beskættning af energiprodukter spiller en vigtig rolle i forsøgene på at begrænse CO₂-udslippene, så på dette felt mener Kommissionen, at der er behov for at handle på fællesskabsplan. Kommissionen stiller derfor i udsigt, at den vil fremlægge nye forslag på energibeskatningsområdet inden udløbet af 1996. Disse forslag vil etablere fælles rammer, inden for hvilke medlemsstaterne får mulighed for at udforme deres egne skattesystemer.

7. Konklusion

Der henvises til det faktuelle notat pkt. 1.

N O T A T

Møde i Folketingets Europa-udvalg den 8. november 1996.

Dagsordenspunkt: Rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 11. november 1996.

Programmet for sund finansforvaltning (SEM 2000).

1. Kommissionens program for Sund Finansforvaltning, SEM 2000, blev fremlagt i 1995. Programmet falder i tre faser: Første fase består af en konsolidering af den eksisterende budgetkontrol. Anden fase omfatter yderligere organisatoriske ændringer og ændringer i Kommissionens interne regler. Tredje fase omfatter en styrkelse af samarbejdet mellem Kommissionen og medlemslandene vedrørende administration og kontrol.

Af Det Europæiske Råds konklusioner fra Madrid fremgår følgende om Kommissionens program:

"Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på Kommissionens initiativ vedrørende en sund finansiel forvaltning og i særdeleshed dens beslutning om at nedsætte en gruppe af personlige repræsentanter, der skal indkredse vigtige aktioner på EU-niveau samt i medlemsstaterne for at forbedre gennemførelsen af budgettet og rette op på de mangler i den finansielle forvaltning, der er blevet påpeget af Revisionsretten."

2. På den baggrund og som et led i fase 3 i Kommissionens program for sund finansforvaltning, er der nedsat en høj-niveau gruppe under ledelse af kommissærerne Liikanen og Gradin. Gruppen skal udpege prioritetsområder for en forbedring af gennemførelsen af EU-budgettet.

Gruppen har indtil nu afholdt fem møder (den 11. marts og den 29. april, den 28. juni, den 19. september, den 18. oktober). Gruppens sidste møde afholdes den 5. november.

Sagen er tidligere behandlet på Europaudvalgets møde den 5. juli 1996 forud for rådsmødet (økonomi- og finansministre)

den 8. juli. På dette rådsmøde behandlede en interimrapport fra Kommissionen vedr. gruppens drøftelser på de første tre møder. Interimrapporten blev oversendt til Europaudvalget den 2. juli. Der henvises i øvrigt til notat oversendt til Europaudvalget den 27. juni samt redegørelsen vedr. rådsmødet (økonomi- og finansministre) den 8. juli oversendt til Europaudvalget den 12. juli.

Herudover har SEM-2000-initiativet tidligere været forelagt Europaudvalget den 24. november forud for Rådsmødet (økonomi- og finansministre) den 27. november

På rådsmødet ventes Kommissionen at præsentere sin rapport vedr. gruppens drøftelser, herunder særligt de i rapporten indeholdte anbefalinger. Rapporten ventes at vedrøre følgende områder:

- Revisionsrettens rapporter
- Egne indtægter
- Budgetgennemførelsen
- Evaluering
- Administrative retningslinier for støtteberettigelse
- Finansielle sanktioner
- Finanskontrol og Revision
- Svigbekæmpelse

Kommissionen har understreget, at gruppens arbejde er af rådgivende karakter, og at behandlingen af konkrete retsaktsforslag i lyset af gruppens anbefalinger vil følge de gældende procedurer for vedtagelse af retsakter.

På gruppens møde den 18. oktober 1996 var der en drøftelse af et udkast til rapport fra Kommissionen vedr. visse af ovennævnte områder. Denne drøftelse vil blive fortsat på gruppens møde den 5. november, hvor også et endnu ikke modtaget udkast til rapport vedr. de øvrige emner vil blive behandlet.

Det er således sigtet, at gruppens rapport færdiggøres på mødet den 5. november med henblik på behandling på rådsmødet (økonomi- og finansministre) den 11. november. Europaudvalget vil blive orienteret om den endelige rapport, såsnart denne foreligger.

N.1., den 28. oktober 1996

